

Літературний жанр "фізиколіризм"

Ярослав Брунько

ФІЗИКОЛІРИЗМ - ЛІТЕРАТУРНИЙ ЖАНР

АВТОР ЖАНРУ - Брунько Ярослав Олександрович

ДАТА СТВОРЕННЯ - 10 травня 2026 рік

ЩО ТАКЕ ФІЗИКОЛІРИЗМ?

Фізиколіризм — це жанр ліричних творів, де центральним об'єктом натхнення є фізичні явища, закони природи, а також постаті великих учених-фізиків. Це спроба побачити красу в термодинаміці, романтику в електромагнітних хвилях та драму в теорії відносності.

КЛЮЧОВІ ОСОБЛИВОСТІ ЖАНРУ

- Наукова точність у художній формі.** Автор не просто використовує терміни, а розкриває суть фізичних процесів через емоційні образи.
- Антропоцентризм науки.** Велика увага приділяється особистостям, як-от Ньютон, Ейнштейн чи Тесла, — їхньому шляху, сумнівам та геніальності.
- Філософський підтекст.** Фізичні закони (наприклад, закон збереження енергії чи гравітація) виступають метафорами людських стосунків та життя.

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО САМЕ ЗАРАЗ?

У добу технологічного прогресу ми часто забуваємо про естетику знань. Фізиколіризм повертає науці її "людське обличчя". Це не просто опис явищ — це поетичне осмислення того, як працює наш світ.

"Якщо закон тяжіння тримає планети, то фізиколіризм тримає баланс між розумом та серцем" (Я. Брунько)

ПРИКЛАД ВІРША У ЦЬОМУ ЖАНРІ (ПЕРШИЙ ВІРШ ЦЬОГО ЖАНРУ)

"Закон неминучого зближення"

Між нами не простір, а вакуум німий,
Де кожен рух — це вектор у невідоме.
Та діє закон, прадавній і прямий,
Що не дає серцям лишатись в комі.

Маса душі — це не цифри в рядках,
А сила, що викривить час і тканину.
Ми — дві планети на різних шляхах,
Що прагнуть обіймів в єдину хвилину.

Квадрат відстані ділить надію на нуль,
Але гравітація — вища за логіку.

Ми обертаємось серед вогнених куль,
Вписані в космосу вічну хронологіку.

Не треба зусиль, щоб упасти в любов —
Це просто тяжіння, що зорі тримає.
Фізика каже: ми стрінемося знов,
Бо іншого шляху Всесвіт не знає.